

Yaz Okulu ve Dilimde Bir Türkü

Züleyha Durak Özen*

Kütahya'nın ücra bir köşesinde 2001 yılında öğretmenlik mesleğine başlayalı iki yıl bile olmamışken okuluma gelen "İlhan Başgöz Halk Edebiyatı Kursu" başvuru yazısını gördüğümdeki heyecanımı hiç unutamıyorum. Üniversitede derslerimizde tanıdığımız ve çalışmalarından ve halk edebiyatına katkılarından dolayı hayranlık duyduğum değerli Hoca'mızın kursunda olmanın hayali bile beni mutlu etmişti. Bu duyuru, Trakya Üniversitesi'nden ayrılırken halk edebiyatı alanında yüksek lisans programına katılmamış olmanın verdiği üzüntümlle yüzleşmemi sağladı. Hocamızın "Kursa kabul edildiniz" yazılı mektubu hatıralarımı sakladığım özel bir kutuda hâlâ özenle durmaktadır. Türkiye'nin her şehriden bir öğretmen arkadaş ile yaşayacağım kurs günleri için Akçay'ın Güre ilçesine -aslında memleketime çok yakın olmasına rağmen bugüne kadar sadece kısa bir ziyaretimin olduğu- bir yolculuk yapmak beni ayrıca keyiflendirmişti. Hocamızın enstrümanımızı da getirmemizi not düşmesini fırsat bilerek yeni öğrenmeye başladığım sazımı da yanıma almıştım. Kursun ilk gününde arkadaşlarımızla tanıştık ve bulunduğumuz yerde olmak isteyen pek çok kişi arasından seçilmenin keyfini yaşadık. Kursa katılanların ad ve soyadları hatırlayabildiğim kadarıyla şöyleydi: Şükran Yenice (Bursa), Berrin ?, Hediye Yılmaz (İzmir), Kadriye Türkan (Isparta), Şengül Tan (İstanbul), Züleyha Durak Özen (Kütahya) Z. Serap ?, Evrim Özer, Gülcan Yıldırım (İstanbul), Ayşe Özden (Ankara), Taner Karaçay (Adana), Başak Tekmen, Abbas Karakaya (Ankara), Arzu Selma Ergin (Edirne), Cahide Saban (Çanakkale), Filiz Vural (Bergama), Emine Yıldırım (Ankara) ve Kerem Yılmaz (Ankara).

İlhan Hoca'mızın bu kursunun sadece bir kurstan ibaret olmadığını aslında halkbilimi adına yapılan unutulmaz bir çalışma olacağını o gün anlamıştım. Derslerde tuttuğum ders notları bugüne kadar bilmediğim pek çok araştırma notları ile doludur. Hoca'mız sadece ders saatlerinde değil, gün içinde de bizimle olmaktan çok mutluydu. Ders bitince İlhan Hoca'mız ve arkadaşlarımızla denize yüzmeye giderdik.

* İzmir Mithatpaşa Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Edebiyat Öğretmeni. ahyeluz@gmail.com.

Güre Yaz Okulu katılımcılarından bir grup
(Güre, 2001)

Yaz Okulu'na geldiğimde Trakya Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde araştırma görevlisi olan Arzu Selma Ergin Hoca'mı görünce çok mutlu oldum. Kendisinin samimi yaklaşımıyla kısa sürede arkadaş olma yolunda ilerledik. Arzu Selma Hoca'mı orada yakinen tanıma imkanı buldum. Bugün kafama takılan her soruda kendisini arayabilecek kadar güzel bir dostluğumuz var ve bu yazıyı yazmam konusunda desteğini hiç unutamam. Yaz Okulu'nun bana kazandırdığı önemli kişilerden biri de -hâlâ görüştüğümüz- Bilkent Üniversitesi'nden Joyce Deaton'dır. Joyce Deaton Yaz Okulu'ndaki İngilizce derslerimize geliyordu. Derslerini, İngilizce konuşmayı bilmesem de zevkle takip ediyordum. Adının anlamı gibi neşe doluydu. Beni en çok ilgilendiren özelliği saz çalma yeteneğiydi. Dersi olmadığı zamanlarda benim yanıma gelip saz çalmamı isterdi. Bir gün benim de en sevdiğim "Uzun İnce Bir Yoldayım" türküsünü ona söylediğimde çok sevindi ve bana bu türküyü öğretmemi istedi. Ben ona bu türküyü öğretirken çok mutlu oldum. Kendisi de bizim türkülerimizin bazılarını çalıp söylüyordu. Yaz boyunca Joyce Deaton'la birlikte bu türkü dilimizdeydi.

Güre Yaz Okulu katılımcılarının kendi yazıp oynadıkları
tiyatro oyunundan bir sahne (Güre, 2001)

Joyce Deaton İngilizce dersinin son haftasında bizden Türk âdetlerini anlatan bir tiyatro oyunu yazmamızı ve yazdığımız metni İngilizce olarak oynamamızı istedi. Gruplar yapıldı ve herkes bir konu seçti. Ben, İstanbul'dan Cevizli Sabiha Gökçen Anadolu Kız Meslek Lisesi edebiyat öğretmeni Şengül Tan ve Manisa'dan Gördes Anadolu Lisesi edebiyat öğretmeni Selda Erdurak'la birlikte "kız isteme" ve "kına gecesi" oyunu hazırladık. Ben erkek rolünde oynadım. Elinde saziyla Kerem Yılmaz'ın oyunumuza "Yüksek Yüksek Tepeler" türküsüyle renk katmıştı. Yaz Okulu'ndaki arkadaşlarımız da oyunlarını sahneledikten sonra Joyce, elindeki beş değerli taş "En İyi Kostüm", "En İyi Oyuncu" diye espriler yaparak arkadaşlarımıza dağıtmıştı.

O zamandan beri Joyce'la yazışıyoruz. Kurs bittikten bir yıl sonra beni "Âşık Veysel'i Anma Etkinliği" için Sivas'a davet etti. Ben o gün gidemedim ama Joyce oradaydı. Bana her fırsatta teşekkür eder bu türküyü öğrettiğim için. Hatta bir hayalimiz var: Yine buluşup Güre'de bu türküyü birlikte çalıp söyleyeceğiz. Hayalimi de anlattığım bu yazıyı yazmama vesile olan Serpil Aygün Cengiz Hoca'mı halkbilimi adına yapmış olduğu değerli çalışmalarından dolayı gönülden kutluyorum. İlhan Başgöz Hoca'nın düzenlediği yaz okulan ilişkin dosya hazırlayacağımı duyduğumda bu yaz Güre'ye uğrayıp kurs günlerimizi keyifle anarak birçok fotoğraf çektim... İlhan Başgöz Hoca'mın Yaz Okulu'nda yüreğime ektiği halkbilimi aşkı hiç bitmeyecek...

Güre meydanındaki çay bahçesi (20 Temmuz 2019)